

[Lissa Mathiasen]

nationen indekslån og skatteregler kan give nogle uheldige konsekvenser for fornyelsen af specielt private udlejningsejendomme, så i erkendelse af, at en skattemæssig løsning har lange udsigter, samt at en afventen ville gøre ubodelig skade for byfornyelsesaktiviteten og også bevirke, at mange lejere ville komme i en meget ubehagelig situation ved stadig at skulle bo i de umoderne lejligheder, vil vi overveje at støtte forslaget om valgfrihed for private udlejningsejendomme.

I den forbindelse er det med tilfredshed, vi noterer os, at boligministeren har overført saneringslovens regel om, at der kan kræves hel eller delvis tilbagebetaling af den udbetalte støtte, hvis ejendommen skifter status. Det kunne måske overvejes, om vi ikke i den forbindelse skulle stramme den regel lidt op og forpligte kommunerne til at få tinglyst en sådan deklaration i en periode, der strækker sig ud over støtteperioden for rentesikringen.

Men lad mig tage fat om de problemer, som vi specielt mener der ligger i dette forslag, f.eks. løsningen af hele huslejeproblemet, for én ting er sikker: socialdemokratiet kan ikke være med til at lade lejerne betale for, at ejerne skal have løst deres skattemæssige likviditetsproblemer. Derfor må vi under udvalgsarbejdet have nogle nøje beregninger over huslejudviklingen år for år i de to modeller og på den baggrund søge at finde nogle løsninger, der i videst muligt omfang friholder lejerne økonomisk.

Det er da også mit håb og, i hvert fald indtil andet er bevist, også min tro, at boligministeren er enig i og vil medvirke til sådanne løsninger. I øvrigt ville det vel også være at føre lejerne bag lyset, ja, være ligefrem amoralsk, hvis vi med hensyn til de ejere af private udlejningsejendomme, der vælger om, blot sagde til lejerne: gode venner, jeres ejere skal have løst nogle økonomiske problemer, så nu får I altså en højere husleje end oprindelig forudsat.

Alene retten til at vælge om tilsiger, at vi løser dette huslejeproblem.

De opmærksomme vil nok have bemærket, at jeg hele tiden har talt om private udlejningsejendomme, men ministeren er desværre gået langt videre i forslaget. Han har uden reel begrundelse taget kommunale ejendomme og ejerboliger med. Jeg må sige meget klart, at det kan socialdemokratiet ikke medvirke til. Jeg synes, det kunne være interes-

sant at spørge de radikales ordfører – hvis han er til stede i salen, det kan jeg konstatere at han er – om man er indstillet på at gå så langt. Er det, som der står i lovforslagets bemærkninger, hensigten, at ejendommene skal afhændes til private som udlejningsejendomme? Jeg synes, det vil være interessant at høre de radikales holdning, og jeg vil da i øvrigt sige, at det også er en ny holdning fra CDs side, vi her ser.

Det er bemærkelsesværdigt, at boligministeren ikke mener, at de kommunale ejendomme skal med i vælge-om-puljen, fordi det bliver tre gange dyrere. Det vil også gøre det dyrere fremover. Mener regeringen, at der er råd til det, så stiller vi os beredvilligt til disposition med hensyn til at benytte de midler til en udvidelse af de økonomiske rammer for byfornyelsen. Eller forholder det sig sådan, at regeringen vil finde de merudgifter, det offentlige får, ved at beskære kvoter eller ved at beskære de samlede investeringsrammer til byfornyelsen? Noget sådant kan socialdemokratiet selvfølgelig heller ikke medvirke til. Jeg vil gerne her i dag have ministerens ord for, at de meget omtalte totalrammer i de kommende år udvides med de merudgifter, forslaget her lægger op til, så det i hvert fald ikke kan bruges som argument for besparelser i øst og i vest.

Men som sagt: vi er åbne over for at finde en afbalanceret løsning, så vi ikke sinker byfornyelsen.

Svend Åge Petersen (KF):

I foråret 1982 indførte folketinget den ændring, at forbedringsarbejder på bestående bebyggelse udført under loven om byfornyelse og boligforbedring fremover skulle finansieres med indekslån med rentestøtte i form af rentebidrag. Denne finansieringsform har imidlertid vist sig at være uhensigtsmæssig, når det drejer sig om private udlejningsejendomme, fordi der efter udførelsen af disse forbedringsarbejder er sket en huslejeforhøjelse, som udlejerer aldrig har modtaget, men som han alligevel har skullet betale skat af som en indtægt. Da renteydelsen samt administrations- og reservefondsbidrag på indekslån som bekendt betales fuldt ud af kommunen, som igen får 100 pct. refusion af staten, kan udlejerer selvfølgelig heller ikke skattemæssigt fratække disse beløb.